

E.R.

Josep M. Benet i Jornet

E. R.

ESCENA 2

MARIA: Un moment. Jo encara no he parlat de mi i de la meva esplèndida carrera. Seré breu perquè estic cansada i perquè cap de les dues no em durà la contrària. (Pausa. Les altres es miren, potser s'arronsen d'espatlles, i potser seuen en silenci.) Gràcies. La meva estupenda carrera. Aleshores, abans d'aquell final de primavera que deia la Glòria, pensava ser actriu. Ho pensàvem totes quatre. Nosaltres tres... i ella. Però l'estiu es va fondre, i jo vaig anar a parar al doblatge. I m'hi vaig quedar. Dono la meva veu a una actriu de debò, canvio el seu idioma pel meu, procuro fer-ho bé. Sóc una gran professional. També dirigeixo les veus que doblaran altres actors i altres actrius. També procuro fer-ho bé. Ja sé què penseu. Una feina baixa, una feina gairebé indigna. Almenys indigna de vosaltres. I una feina, a més, me'n fa l'efecte, molt efímera. Fa cent anys el doblatge no existia. I dintre de cent anys, crec jo, no es pot ser profeta, tampoc no existirà. Hi haurà una altra manera, aneu a saber quina. I aleshores algú trobarà la paraula «doblatge» en qualsevol banda, però no l'entendrà. S'haurà acabat. Podria passar així. Oh, quina pena! No us faig llàstima? Ho sento, sóc el vostre mirall. Podeu barallar-vos, podeu discutir sobre quina de les dues ha tingut més nits triomfals, però tot passarà, vosaltres i el vostre record, i també el record de les obres petites o grans que heu representat. Per què no us tranquil·litzeu? Vinga, deixeu que corri una mica el temps i, posats a dir, fins Shakespeare desapareixerà. Shakespeare? És qüestió de temps. (Pausa.) No hi ha futur. No hi ha res que sigui immortal. En el fons preteneu el contrari. No, ho sento. Res. Saber-ho ajuda a tirar endavant amb certa serenitat i sense ressentiment. Sense cap ressentiment per antigues històries de temps ja passats. (Pausa.) Bé, potser sí que em queda una mica de ressentiment. (Pausa.) Parlant d'una altra cosa. Saps què diuen de tu, Glòria? Que ets frígida. I saps què diuen de tu, Assumpta? Que has anat passant per damunt dels cadàvers de tothom que se't posava pel mig. (Pausa.) Ara us en podeu anar. Bona nit.